

ת"פ (באר שבע) 70029-01-25 - מדינת ישראל נ' איאד דעיס (עציר) לא בעניינו

ת"פ (באר-שבע) 70029-01-25 - מדינת ישראל נ' איאד דעיס לא בעניינו ואח'שולם באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 70029-01-25
מדינת ישראל

נגד

1. איאד דעיס (עציר) לא בעניינו

2. שריף אלסמאמה

בית משפט השלום בבאר-שבע

[03.03.2025]

כבוד השופט אריה דורני-דורון

ע"י ב"כ עוה"ד אינרה פרז

ע"י ב"כ עוה"ד נאצר אל עטאונה

גזר דין לנאשם 2

" האירוע הנורא בשבעה באוקטובר מחייב את הכול. האינטרס הציבורי גדל פי כמה מקודמו. מאמצי ארגוני הטרור לייצר פיגועים בתוככי המדינה מוגברים. בעת הזו האינטרס הציבורי מטה הכף בכל הנוגע לעבירות בתחום הכניסה והשהייה בישראל שלא כדין שאותיותיהן נכתבו בדם. לפנינו היום החובה להרתעת הרבים בדיוק מקום שלא הייתה כזו. " הגדר" לגדריה - אם לא תוצב כדין, תיחצה באירועי דמים.

המדינה רשאית לקבוע זהות הנכנסים לתוכה שאינם אזרחיה והמתפרנסים ממנה, ללא ידיעתה וזאת כאשר אזרחיה שלה, מבקשים אף הם "להוציא לחם מן הארץ" במיוחד בעת המלחמה על נגזרותיה. פשיטת היד של תושבי הרשות בכניסה לישראל ללא היתר, היא פשיטת הרגל של כלכלת אזורי המוצא, הטרור מכה גם בחיים וגם בכלכלה. אדישות כלפיו היא זרע כיליונה של כל חברה וכלכלה "

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של כניסה ושיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1)+12(4) לחוק

הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה והורשע, בתאריך 26.1.25 בשעה 07:30 או בסמוך לכך, ברחוב בצלאל בעיר אופקים, שהה הנאשם, אשר הינו תושב הרשות הפלסטינית, בתוך תחומי מדינת ישראל כשאינו לו אישורי כניסה או שהייה בישראל כדין.

3. הנאשם נכנס לשטח מדינת ישראל, חודש עובר למועד מעצרו כמפורט לעיל.

תמצית טענות המאשימה:

4. המאשימה טענה לפגיעה בערכים המוגנים הביטחוניים, הכלכליים והחברתיים.
5. ב"כ המאשימה טענה מתחם עונש הולם, הנע בין 3 חודשי מאסר בפועל ועד 8 חודשי מאסר בפועל.
6. לאור האמור, ולנוכח הודאת הנאשם, חסכון בזמן שיפוטי, העדר עבר פלילי, עתרה המאשימה למקם את עונשו, במתחם הנמוך, אך לא בתחתיתו.
תמצית טענות ההגנה :
7. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.
8. באשר למתחם הענישה, טען כי שהייה של חודש אינה מצדיקה העלאת הרף ל-3 חודשים, כפי שדורשת המאשימה.
9. הנאשם נעדר עבר פלילי, בן 41, אב ל-4 ילדים.
10. לסיום טען ב"כ הנאשם כי בנסיבות דנן, חג הרמאדן שמתחיל, העובדה שהנאשם שהה שבועיים יותר מנאשם 1, יש להוסיף לנאשם מספר ימים, מהעונש שקיבל נאשם 1 ולאזן בנושא הקנס.
11. הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט(ציטוט): " אני מצטער שנכנסתי בלי אישור, המצב הכלכלי גרוע מאוד, ויש לי ילדים שאני צריך להאכיל אותם. "
- מתחם העונש ההולם
12. את מתחם העונש ההולם, בהתאם להוראות תיקון 113 התשל"ז-1977, יש לקבוע בהתאם לערכים המוגנים בחוק, במידת הפגיעה בהם ולאור נסיבות ביצוע העבירה.
13. הנאשם הורשע, בעבירה של כניסה לישראל, ופגע בערכים המוגנים של זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, ועבירת הכניסה והשהיה בישראל, שלא כדין פוגעת בערכים ביטחוניים חברתיים וכלכליים. שמירת שלום הציבור במיוחד בעת הזו, עת המלחמה, היא מוכרחת ומוכחת נוכח הפיגועים הקשים על ידי שוהים בלתי חוקיים בישראל, בין אם באופן ישיר ובין אם עקיף.
14. פגיעתו של הנאשם בערכים אלו, גם אם מבוצעת לצרכים כלכליים, מהווה פגיעה וחוק זה נועד להגן על המדינה מפני פגיעה זו, אם כי - פגיעתו אינה ברף הגבוה של הסכנה הביטחונית הממשית.
15. הערך הביטחוני החברתי והכלכלי, נפגע גם, מהעדר יכולתה של מדינה להגן על גבולותיה מפני כניסה שלא כדין, והאפשרויות הנגישות בכניסות אלו, לצרכי טרור, גם אם לא כל שווה בלתי חוקי נגוע בתכנון או קשר לארגוני טרור. בתאריך 07/10/23 פרצה מלחמת "חרבות ברזל" ונכנסו אלפי מחבלים רבים לשטחי המדינה וביצעו טבח וחיטפת אזרחים.

- הוכרז מצב חירום וסגר, והפוטנציאל לסיכון בטחוני הטמון בעבירת השהיה הבלתי חוקית גדול במיוחד נוכח המגמה האינטנסיבית לבצע פיגועים בתוך המדינה, מעבר למצב המלחמה בו הוא שרויה מחוץ.
16. על חומרת הפגיעה הערכים המוגנים עמד כבוד השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):
- "מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין [...] אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה."
17. יש לזכור כי מתחם הענישה הוא דינמי ועשוי להשתנות בהתאם למצב הביטחוני, למקום ביצוע העבירה, ולפיכך, כניסה ושהיה בישראל שלא כדין לאחר אירועי הטבח "ב 07/10/23" מהווה פגיעה גדולה יותר במדינה ובחוקיה הרלוונטיים לאירועים ולתכלית החקיקה בעקבות הטבח וניגזרותיו.
18. בעפ"ג 6746-10-23 מדינת ישראל נ' זארכנה שניתן ביום 09/10/2023 צוינה חומרת ביצוע עבירות לאחר ה"07/10/23":
- "נעיר כי מסקנתנו זו הייתה נכונה במנותק מהמצב הביטחוני הנוכחי, והדברים נכונים קל וחומר בשים לב למצב הבטחוני השורר היום".
19. לעניין מתחם ענישה נקבע זה בהתאם לפרמטרים אך תחילתו בין חודשיים ל-7 חודשים. ראו עפ"ג (מחוזי ב"ש) 60575-05-24 מדינת ישראל נ' פרעון [פורסם בנבו] (29.5.24), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 25013-05-24 מדינת ישראל נ' חרוב [פורסם בנבו] (12.5.24), בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 38420-05-24 מדינת ישראל נ' גונדי (ניתן ביום 22.5.24, לא פורסם), עפ"ג (מחוזי חי') 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב ואח' [פורסם בנבו] (6.11.23), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 21243-12-23 מדינת ישראל נ' סויטי [פורסם בנבו] (13.12.23). וכן עפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלערארה מחוזי באר שבע.
20. בעפ"ג 32957-11-23 מדינת ישראל נ' מוסא נגאר (מיום 22.11.23) (להלן: עפ"ג מוסא) שם נקבע מתחם הנע בין 3 ל-8 חודשי מאסר, ביחס למי אשר שהה בשטחי המדינה בניגוד לדין במשך שלושה חודשים.
21. בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, מיום 6.12.23 בעפ"ג 63194-11-23 מדינת ישראל נ' הוארין (6.12.23) - באותו מקרה בית המשפט השלום קבע כי על מתחם הענישה לנוע בין 45 ימי מאסר ועד - 7 חודשי מאסר, לעבירה של כניסה לישראל בניגוד לדין ושהייה במשך כחודש ימים בשטחי המדינה, בתקופת לחימה. בית המשפט המחוזי, קיבל את ערעורה של המדינה, וקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה נע בין חודשיים ל-7 חודשים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג המנחה 68409-05-24 מדינת ישראל נ' אלעראערה מפי כבוד השופטים סג"נ יואל עדן אב"ד, כב' השופטת יעל ייטב וכבוד השופט יעקב דנינו :

"אנו מוצאים לנכון להוסיף כי לא רק שהתמשכות המצב הביטחוני הקשה לפרק הזמן הארוך שהוא נמשך בו, לא צריכה להביא למסקנה של קביעת מתחם עונש הולם נמוך יותר, אלא שאנו סבורים שייתכן ויהיה מקום לשקול אף החמרה של מתחם העונש ההולם, בשל כך שהמצב הביטחוני ממשיך להיות חמור, והפגיעה בערכים המוגנים בבסיס עבירה זו, מקבלים מידי יום משמעות חשובה יותר, אשר צריכה לקבל ביטוי במענה עונשי הולם, וייתכן שאף מחמיר יותר"

22. בעפ"ג 38304-01-24 מדינת ישראל נ' עתמאן ואח' (25.1.24), באותו מקרה ביחס לשהייה בניגוד לדין, במשך כחודש ימים, נקבע מתחם של בין חודשיים לשבעה חודשים, תוך שבית המשפט המחוזי ציין כי היה ראוי לקבוע מתחם מחמיר יותר שלא יפחת מרף תחתון של שלושה חודשים, בעוד שביחס לשהייה של כשלושה חודשים נקבע מתחם עונש שבין 3 ועד 8 חודשים,

נסיבות שקשורות לביצוע העבירה :

23. מדובר בדיעת הנאשם אודות ביצועם עבירה לאחר ה"07/10/23", שם אמורה הייתה ההרתעה לבוא לידי ביטוי ולא כך פני הדברים.

24. הנאשם נכנס לצורכי פרנסה וכלכלה. לא ניתן לדעת מה בכוונת שוהה בלתי חוקי או צפיית מועד עשיית שימוש בשוהה זה או אחר באופן ישיר או עקיף או באווירה הכללית של כניסה כלכלית לישראל, להכנסת מפגעי טרור או לסיועם, פוטנציאל הנזק והסיכון הביטחוני קיים.

25. תחושת הביטחון עת נכנסים לישראל שוהים בלתי חוקיים, ללא בדיקה ביטחונית וללא אכיפה והרתעה של החוק נפגעת .

26. הנאשם נכנס ושהה בישראל כחודש עובר למועד תפיסתו.

27. הנאשם נתפס, ללא עבירות נלוות לעבירת השהייה והכניסה ללא היתר .

לאור האמור, מתחם העונש ההולם בעת הזו הינו מתחם הנע בין 2 חודשי מאסר בפועל ועד 7 חודשי מאסר בפועל.

28. לעניין הקנס הכספי המחייב קריאת מצבם הכלכלי של הנאשמים, נראה כי בהתאם לפסק הדין עפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלערארה מחוזי באר שבע, הועמד זה על סך של 1,500 ₪ . ובהתייחס לעבירות הכלכליות, שתכליתן, ונסיבותיהן הן המחייבות רכיבי ענישה כלכליים, ולאחר שבחנתי גם את טענות הסנגור בדבר מצבו הכלכלי והנסיבות המשפחתיות של הנאשם, ושמעתי אף אותו כמצוות המחוקק המבקש לקבוע מתחם בהתאם למצבו הכלכלי של נאשם, הריני מעמיד מתחם הקנס הכספי בין 1,000 ₪ ל-3,000 ₪.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :
29. הנאשם הודה בביצוע העבירה וקיבל על עצמו הדין .
30. הנאשם נעדר עבר פלילי.
31. תכלית הכניסה - כלכלית. הנאשם מגדל משפחה ומצבו הכלכלי אינו שפיר .
- קביעת העונש ההולם בתוך המתחם
32. תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם. לפיכך, אתן משקל לקולא להודאת הנאשם במיוחד לו.
33. במכלול השיקולים שפורטו לעיל, שיקולי ההרתעה, דומיננטיים נוכח המצב הביטחוני במיוחד בעת הזו, כאשר האיום בפיגועי טרור הקשורים לאזורי איו"ש ופנים הארץ גוברים, נתתי דעתי אף לכך שהנאשם נתפס לאחר ה- 07/10/23 .
34. מתחם ענישה אינו מכתב רק את הרף הנמוך ובמקום שקים מתחם ענישה גם כזה שבין 2 חודשים ל-7 חודשים , מיקום העונש במסגרתו יכול להיות ברף הבינוני הנמוך או הגבוה. במקרה דנן חודש ימי של שהייה אינו תפיסה בו ביום ואינו שהייה של 3 חודשים . לפיכך יש לקבוע העונש גבוה ממי שמצוי ברף הנמוך של שהיית ימים ספורים שהעונש הינו 75 ימי מאסר ועונשים נלווים למי ששהה לאחר ה-7 באוקטובר חודש ימים בישראל שלא כדין, לבין מי ששוהה 3 חודשים ומעלה שלגביו המתחם מתחיל מ-3 חודשים עד 8 חודשים, והעונש ממוקם לא אחת בשליש הבינוני נמוך אך לא בתחתיתו גם במתחם הגבוה 3-8 חודשי מאסר שאינו במקרה זה .
35. נוכח קביעת בית המשפט המחוזי כלפי מי ששהייתו ימים ספורים 75 ימי מאסר בפסק דין מנחה עפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלערארה, וקביעה בו כי הוא מתון, וכן נקבע כי ככל שחולף הזמן ועדיין נכנסים לישראל שוהים בלתי חוקיים, יש להחמיר העונש במסגרתו, הענקתי משקל להיקף התקופה עובר לתפיסתו דהיינו החמרת הענישה ביחס למי ששהייתו קצרה יחסית.
- כאמור שוב בפסק דינו המנחה של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג 68409-05-24 מדינת ישראל נ' אלערארה מפי כבוד השופטים סג"נ יואל עדן אב"ד, כב' השופטת יעל ייטב וכבוד השופט יעקב דנינו :

" כפי שצוין גם כן בשורת פסקי דין מהעת האחרונה, חלקם מצוטטים לעיל, בעבירות אלו, בהינתן הפגיעה בערכים המוגנים, ובהינתן העובדה ששוב ושוב מבוצעת העבירה, ויש כניסה חוזרת ונשנית לישראל שלא כדין, המשקל שיש לתת לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, הינו משקל חשוב, אשר צריך לקבל ביטוי במסגרת הענישה במסגרת המתחם. לאור זאת, על הענישה לא להיות בתחתית המתחם. "

36. בשולי הדברים נציין, כי בית המשפט דן בקביעת מתחמים ובקביעת העונש במסגרתם, לרבות הרתעת הרבים, כמצוות המחוקק ללא חישוב ושיקול קיומו של "שחרור מנהלי" שאינו נדרש וועדה בעבירות עוון בשל מצב תפוסת הכליאה, שהיא פרורגטיבה של שירות בית הסוהר על פי דין בהתאם לסעיפים 68 א לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש) תשל"ב-1971. יתכן שקיומו של "השחרור המנהלי" בשל כך שעבירה זו של כניסה לישראל שלא כדין, אינה מוגדרת כ"עבירת ביטחון" בחוק העונשין תשל"ז-1977, ולכן אינה מוחרגת.

37. בשל השחרור המנהלי, שאינו חלק מגזר הדין, והוא בסמכות שב"ס משיקולי תפוסת בתי הכלא, בנתונים משתנים מערכתית, אסירים שהורשעו בכניסה ושהייה בישראל שלא כדין, מרצים בעבירה חמורה זו נכון להיום כמחצית מחודשי המאסר המוששים עליהם. אין לשפוט צורך זה של השחרור המנהלי בתפוסת בתי הכלא או בתשתיות האכיפה, אך יש לשקף נכונה את המציאות כפי שהיא בכל הנוגע לשיקולי "ההרתעה".

38. בעקבות המלחמה קם צורך בריבוי מעצרים ואכיפה ביחס לשוהים הבלתי חוקיים, ומנגד ריבוי עצורים ואסירים, מאלץ את שב"ס לשיקוליה של המדינה לקיום "השחרור המנהלי" של אסירים אלה, באין מקומות כליאה מספיקים עניין שאינו מסור לבית המשפט. הדלת לכאורה "מסתובבת גם אם מתעכבת".

39. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 90 ימי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. חתימה על התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע מעבירה שבה הורשע, או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל וזאת למשך שלוש שנים מיום שחרורו.

ד. קנס בסך 1500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.5.25.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' אדר תשפ"ה, 03 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.